

Bemærkninger til forslaget

Indledende bemærkninger

Det har længe været en torn i øjet på de fleste danskere, at medlemmerne af Europa-Parlamentet har særdeles lukrative ordninger, som sikrer medlemmerne et særdeles stort ekstratillæg til den egentlige aflønning for hvervet som medlem af Europa-Parlamentet.

Der har i Europa-Parlamentet været gjort talrige forsøg på at få rettet nogle af de værste skævheder. Således har der været stillet forslag om, at medlemmerne kun skulle kunne få dækket omkostninger i forhold til de faktisk afholdte udgifter. Sådanne forslag har naturligvis Dansk Folkepartis fulde støtte og anerkendelse.

Imidlertid må det konstateres, at Europa-Parlamentet ikke har været i stand til at opfylde kravet om at ændre de dybt kritisable ordninger, som eksisterer i dag. Baggrunden har primært været den, at nogle landes parlamentarikere mener, at deres nationale aflønning som medlemmer af Europa-Parlamentet er så lille, at det er nødvendigt gennem filferier at opnå yderligere indkomst. En sådan amoralsk holdning er selvsagt dybt kritisabel for en folkevalgt parlamentariker, men ikke desto mindre en af hovedårsagerne til, at det såvelsystem ikke ændres.

For Dansk Folkeparti er det helt naturligt, at medlemmer af Europa-Parlamentet aflønnes i forhold til det nationale niveau og også direkte fra de enkelte medlemslande. Dette betyder naturligvis, at lønforholdene for de enkelte medlemmer vil være forskellige, alt efter hvilket land de kommer fra. Men for Dansk Folkeparti er det afgørende, at parlamentarikerne reflekterer de holdninger, som er i det land, hvorfra de er valgt. Derfor er det også naturligt, at parlamentarikerne bor, aflønnes og skattemæssigt stilles som andre borgere i deres land.

Dansk Folkeparti vender sig således imod forslaget om en fælles statut for Europa-Parlamentet, som skal medføre ens forhold for parlamentarikerne, uanset hvilket EU-land de stammer fra.

For at skabe den tilsigtede ligestilling mellem medlemmer af Europa-Parlamentet og borgerne i deres

hjemland, er der ét sted, hvor det er nødvendigt at ændre gældende regelsæt. Det gælder i forhold til muligheden af at beskatte de ydelser, som Europa-parlamentarikerne modtager direkte fra EU-systemet.

Som reglerne tolkes i dag, finder skattemyndighederne ikke at have hjemmel til at beskatte disse ydelser, men alene beskatte den egentlige grundløn, som udbetales fra parlamentarikerens hjemland. Dette betyder, at mens de danske medlemmer af Europa-Parlamentet har store skattefrie overskud på den gældende rejseordning samt mulighed for overskud på diverse andre ordninger, skal den almindelige danske skatteyder betale skat af tilsvarende ordninger. Overskud for den almindelige danske skatteyder for tilsvarende ordninger vil blive tillagt den skattepligtige indkomst, hvorefter skat vil blive afkrævet, som var det en almindelig lønindkomst.

Denne uensartethed i beskatningen skaber helt berettiget en øget politikerlede og frustration over, at lovgivere tilegner sig selv fordele ud over, hvad man vil acceptere for den almindelige borger. Konsekvensen heraf må naturligvis være, at reglerne ændres, således at beskatning af medlemmer af Europa-Parlamentet sker på samme vilkår, som gælder for den almindelige danske skatteborger.

Gældende ret

Dansk Folkeparti er opmærksom på, at den nuværende tolkning af retsstillingen på området betyder, at myndighederne ikke beskatter Europa-parlamentarikernes overskud på rejser m.v. Denne tolkning følger af EF-Domstolens dom af 15. september 1981, sagen »Lord Bruce of Donington mod Eric Gordon Aspen«.

Det fremgår af denne dom, at de nationale myndigheder er forpligtet til at respektere den afgørelse, som Europa-Parlamentet har truffet som en foranstaltning vedrørende den interne organisation - således som det tilkommer Europa-Parlamentet - om at godtgøre rejse- og opholdsudgifter til medlemmerne på grundlag af faste beløb.